

Tato práce se věnuje problematice romských vyloučených lokalit a vztahu slovenské majority k obyvatelům romských osad. Ukazuje, jak se Komunitnímu centru Rošovce daří zlepšovat situaci v osadě na Slovensku. Pohled autorky není jen pohledem sociálního pracovníka, jelikož autorka této práce zároveň studuje obor Romistika na Filosofické fakultě Univerzity Karlovy. Pro sblížení s obyvateli Rošovců tak využila znalost romštiny a romských reálií, informace sbírala nejvíce antropologickou metodou zúčastněného pozorování. Když bylo založeno Komunitní centrum Rošovce, dalo si do svých cílů mimo jiné 1. zapojovat do svých aktivit i členy komunity mimo primární cílovou skupinu (školou povinné děti) a 2. zlepšovat vztah okolní slovenské majority k členům rošovské komunity. Tato práce hodnotí, jestli se po dvou letech fungování centra daří tyto cíle naplňovat.